

גיליון מס' 1741 * י"א באייר תשס"א 4 במאי 2001

הנשיקה שהוקפאה

כמו שאמא ואבא מקפזאים,
אוכל ועוגות בתא ההקפאה,
כדאי שיקפזאו כמה נשיקות,
איזה שמונים או מאה,
כי אם אי פעם הם יאחרו לשוב,
ויהיה לי ככה די עצב,
אפתח בזהירות את תא ההקפאה,
אוציא נשיקה אחת או מאה,
אשים על הלחי או איפה שכואב,
ומיד יהיה לי טוב על הלב.

חתום בנשיקה

העמוד הפותח

שבוע טוב לכוולם.
אחרי שניגבנו את החול מהעיניים, מהמכוניות ומהבתים, אפשר להוציא לאור עלון חדש חדיש.
השבוע פותח את העלון הטור הקבוע של אריק א' המבשר לנו חדשות טובות ופחות טובות, ומשלב בתוכו ספור עממי קצרצר, נטע שואלת שאלות ומצפה לתשובות מהירות, מכתב ממשפחת טלברג ופרסום לגבי האסיפה הקרובה.
לסיום, כתבה על הפרדוקס של ימינו - מעניין ומאיר עיניים, ותשבץ לכל המעוניין.

הקיץ הגיע מוקדם השנה, ויבש את כל הנרקיסים
ילדי הקבוצה מהלכים יחפים, עם גופיה קצרה וידיים בכיסים
הגשם שירד אתמול לא הוסיף שום דבר
מלבד לכלוך אדיר וכמה עצים ששבר
פראייר מי שבפסח טרח וניקה את התריסים.

שבת שלום, שבת שקטה, שבת בלי פיוגעים ומפגעים ושבוע טוב

דליה - בשם המערכת

ימי הולדת

6/5	מעוז ויסבקר קרן שחר (נכדה-סמברה)
7/5	דבי חצור מרדכי ברור אלינעה בר-דוד אביר מלינה
9/5	נורית אורן - בת 50! ביני יודאיקין איתי ליפשיץ (נכד) אנדי בולדווין
10/5	אלזה בן חנוך שחר וולפין
11/5	תמיר שפרונה רינת אורן שחר וירדן לבנקופף (נכדות-כהן) יהל גרשמן שני-מאי ברודי
12/5	דודי פוקס דנית נצר (נכדה-חצור) ליאת ברק (נכדה-מנה"י) רע בן-דודי ניב גליק

ימי נישואין

6/5	יונה ואלי אורן
9/5	שוש וגרשי אפטשטיין
10/5	ערב ל"ג בעומר רותי ודורון כהן ליאורה ויהלי עתיר
11/5	ל"ג בעומר רותי ושי זיגדון נעה ואפריים מעין אסתי ואבי נצר נעמה וגרשון מדר עירית וטובי ינטיס אורלי ורובן ירון

יונית וקלייב בלומנטל
אפרת ודורי בן-חנור
ענת ואיתי סלע
גלית ועומר כהן

פרורים מהשולחן

- אז חזרנו לשגרה, אחרי סוף שבוע ארוך, מלא, מרגש ועסוק! (נא למחוק את המיותר).
- כנראה שקריאות היאוש של אולגה, בשם ועדת החגים (אם עדיין קיים דבר כזה) עזרו, וכל האירועים התקיימו במועדם, הודות להמון רצון טוב, עבודה קשה ואלתור של הרגע האחרון. איזה מין מזג אוויר הכינו לנו שם למעלה בערב החם! אבל הכל הסתדר על הצד הטוב ביותר, אפילו טוב מאוד, ומי שהשתתף - הרוויח ונהנה.
- כ-30 נערים ונערות בילו בכנרת ביחד עם עוד כמה אלפי בני הארץ, וזה מה ששמעתי מאחד האבות, שהחזיר בנים הביתה ובא ישר לאתר הפיקניק בפארק היפה שלנו "אתם לא יודעים איזה גן עדן יש לנו כאן! פגשתי באיזה 12,000 אנשים בדרך, שכולם מחפשים חתיכת צל להתיישב בה. תחשבו על זה". ואין מה להגיד, הוא צודק.
- שאלתי את קורין שאלה אפיקורסית בנוגע לאירועים שהיא סדרה לגדוד או שניים של צה"ל "מה יוצא לנו מזה?" בגאווה השיבה: "כמעט כלום. משהו סמלי עבור השימוש באולם, והיתר אפשר לרשום לזכות יחסי ציבור וכבוד לחייל". קיבלתי.
- הכריזיה מתפרסמת. בא אלינו בחור צעיר, דובר אך ורק ערבית עם עבודת גמר של בית ספר (כנראה מטובא), עבודת מחשב ערוכה היטב. לצערנו לא יכולנו לעזור לו, כי הוא כל הזמן דיבר על "ספירלה" ואין לנו ציוד כזה.
- כמו בכל שנה, הרולד הוא הכתובת לשאלה החשובה - מתי פותחים את הברכה? אז ככה - יש בעיות - ומה חשבתם, שזה פשוט? מערכת בקרה חדשה ויקרה לבדיקת איכות המים, מלתחות, מקלחות נוספות, כל אלה דרישות משרד הבריאות. וגם מצילה צריך, כמובן. אבל הרולד אופטימי וחושב שבכל זאת אפשר לדבר על אמצע מאי.
- כוחותינו הצעירים והותיקים חוזרים מחופשתם בחו"ל. משפחות ווטרמן, ווינטראוב ואפשטיין מכל קצות תבל, ושלא כהרגלה, שוש ממש "SPEECHLES" אחרי השבועיים האחרונים באנגליה, בקור ובגשם בלתי פוסק, היא איבדה את קולה. דותן מעין חזר גם הוא ויש לבקש את סליחתו שלא דווחו קודם. את דניאלה טלברג כבר ראיתם? ברוכים החוזרים, כולם.
- ועוד, רג'י וג'ייסון חזרו גם הם מן ה"עולם החדש" (ארה"ב וקנדה), לא לפני שהם ארגנו "שבתה" לכמה בני משק בלוס-אנג'לס. "היה נהדר לראות אותם - איך שהסתדרו בחיים, ועדיין מתגעגעים לבית", מוסרת רג'י.
- רביב פ' התקשר מאוסטרליה, אחרי הפלגה של 6 שבועות בים סוער ופחות סוער ממאלדיה, פלוס הרבה חוויות והרפתקאות, כמובן. הוא מוסר ד"ש חם לכל החברה - וגם הוא מתגעגע.
- ולעומת זאת, עזב אותנו, למען ארה"ב הגדולה - שני בוסקילה שיצא לתקופה בלתי מוגבלת לגלות את העולם שבחוץ. אנו מאחלים לו בהצלחה ושיחזור במהרה להורים שכבר מתגעגעים, עוד לפני שעזב.
- לאלה שנשארים בבית: ספריית הילדים זוכה לעדנה בשבועות האחרונים ורחל גינת מרצה מהמספר הרב של קוראים צעירים. האם בהשפעת המקום החדש (אקס פעוטון, אקס מועדון זהב, אקס חד"א למתנדבים) או מהתלהבות מסדרת ספרי "הארי פוטר", לילדים פתרונות.

שבת שלום ובלי חמסינים בבקשה!

אלה

את הפרורים לשבוע הבא

תאסוף עבורנו מרב ב'
ספרו לה את שבלבכם
וגלו לה את כל הסודות כדי
שנדע גם אנחנו

בינינו לבין עצמנו

החדשות הטובות

החל יום העצמאות היה כל מה שאפשר לבקש מחג בתוך קבוצנו. אווירה נינוחה, השתתפות רבים מכל הגילאים וארגון לעילא. קיום הארוחה לפני הטקס היה רעיון מצלח. בעבר, הפכה הארוחה המשותפת, שלוותה בקריאות שירה ונגינה, לסיוט של זלילה ולא מכובדת ואי-הקשבה לחלקי הטקס. הפעם, למטה על הדשא, התייחסו כולם והקשיבו. שירת "יש לנו ארץ" וההמונים שרקדו לצלילה, היתה גאונית ומלבבת.

הצורך לאלתר, בגין מזג-האוויר הקריר, ולהעביר את ההמשך בחזרה לחדר האוכל, בוודאי חייב ארגון מהיר. התורנים הרבים, הצטיינו וחלוקת העוגות הרבות, הטעימות והמגוונות מתוצרת בית, בניצוחה של קורין ובעזרת בנות קיבוץ, הגיעה לשיא קונדיטורי-גסטרונומי. לכולן מגיעה אות הצטיינות: 10 בסולם 'בינינו'. לצילה וכל מי שעזר

לה - חן, חן. למחרת בפארק, חץ אלינו מזג האוויר וכל מי שהגיע נהנה: איש איש ומנגלו; איש איש ומנת הקלוריות העודפת שלו.

נשארנו עם שתי מחשבות: האם טכס יום הזכרון חייב להיות טכס דומה-צבאי המלווה בעמידת דום ונוח תכופות? לנו יש הרגשה שאפשר לקיים אותו באמפיתאטרון, כשכל הקהל יושב על הדשא וקם לשירת 'התקווה'. מי אומר שכותב 'בינינו' שונא כל שינוי?

ואם בשינוי עסקין, כדאי להתייחס לעובדה שבקיבוצים, שנציגיהם באו לשכנע אותנו שמודל 'רשת הבטחון' הוא כל מה שרצינו לבקש, אין תרבות ואין חגים. חוגגים אצלם 'כמו אצל כל עם ישראל' - איש איש והפטיש הפלסטי שלו.

החדשות הלא טובות

- לפני שבוע, הוזמנו ותיקי כפר הנשיא למפגש 'שאלות ותשובות' עם מזכירתנו. השאלות היו קשות. ביניהן: "מדוע יש כל כך הרבה הזנחה בולטת לעין בתוך הקיבוץ? מדוע כבר מתייחסים לעניין שיוך דירות מבלי לדבר על הסכנות? בתגובה, העדיפה המזכירה לא להתייחס למה שלא היה נוח, וכשכן התייחסה, אמרה שהפתרון נמצא בידי צוות זה או אחר. משתמע שהמנגנון לא מתפקד. בתחילה הזכירה לזקני הכפר כמה טוב מצבם והבטיחה שבעתיד עם השלמת תהליך השינוי יהיה עוד יותר טוב.... המשיך למפגש שהובטח - מיותר.

- 'בינינו' ערך סיור קצר בקיבוץ (לא רק למיטבי לכת), ומצא ש: גדר המערכת היא בדיחה עלובה. אם הפרצה קוראת לגנב, שכנינו כבר מצאו אותה.

גדר בריכת השחיה היא אסון שמזמין טרגדיה. סביבת בתי 'הקיבוץ המאוחד' נראית כמו מחנה פליטים. ליד בית 'בסין' יש חורשת לימונים מוזנחת וכמה מטרים ממנה שלולית שמימיה זורמים מברז שבור.

בית בלונד, שהוא נכס, סובל מחוסר תחזוקה. אין תקציב. הערוגות סביב לבית מלאות כל דבר חוץ מפרחים. ואנחנו, קרי כפר הנשיא, בתור רשות מוניציפלית,

מתימרים לספק שירותים לשכונה הצמודה, אם תקום???!! כשאנשי חלם הציעו עזרה לעיירה הסמוכה אחרי שגאות הנהר הסמוך הציפה את בתי העיירה, התבצרו תושביה בבתיהם ואמרו בפחד: "מוטב לטבוע בנהר ולא להזדקק לשרותי חלם".

- הצוות הדמוגרפי, לא שאל מה חושבים החברים בקיבוץ זה שיש לעשות כדי להגדיל את אוכלוסיית כפר הנשיא. הם בשלהם. לפי מה שנכתב בעלון לפני שבוע, הם הציעו לבני הקיבוץ הצעירים תשובות. תושבים, יהיו הם האנשים החמודים וההגונים ביותר, בעצם הגדרת מעמדם כתושבים, לא יקחו חלק באחריות הניהול של חברתנו. זה המשיך האסון של קיבוצי הגליל - לא רוצים לקלוט (שמא יתפרק הקיבוץ ויהיו עוד כאלה שיקבלו חלק מן העוגה המתחלקת) מחפשים פתרון לא מחייב שמכניס כסף.

- עוד מעט, תערך אספת הסברה על מה שצפוי אם נאמץ את מודל 'רשת הבטחון' ואחריה הצבעה עקרונית שתתקבל ברוב רגיל לפי הצעת ההנהלה. כבר היינו בסרט הזה כשמכרו לנו את מודל 'התקציב המשולב'. לא היתה שום הצבעה ברוב מיוחס למרות שהצבעה על שינוי עקרונות או ערכי הקיבוע חייבת לא להיות ברוב רגיל. המוצא מן הסבר שאז נוצר היה להודיע שזה נסיון לשנתיים. רשם האגודות השיתופיות, שהוא בסך הכל פקיד ממשלתי ולא אכפת לו אם יש או אין קיבוצים, מוכן לחיות עם זה. אבל, בתום השנתיים, שנסתיימו זה עתה, לא היתה התייחסות לנסיון, מלבד ההערה הקצרה של המזכירה בטיוטא של עקרונות מודל ההתפרנסות "רשת הבטחון": "מודל התקציב המשולב" ניסה להתאים את המבנה החברתי/כלכלי של כפר הנשיא לדרישות ולשינויים שחלו בתוכו. אחרי זמן מה, גילינו שהמודל של 80%-20% היה רק תהליך ביניים, כי הוא לא נותן מספיק מוטיבציה לחבר להגדיל את משכורתו. ה"תקציב המשולב", מסורבל לניהול וקשה לשליטה על כל חוקיו. העברת 20% מהמשכורת לתקציב החבר, היה כנראה אלמנט הנעה חלש מידי". עד כאן דברי המזכירה.

- ההגינות מחייבת דיון באספה ברגע שהגיעו למסקנה ש"תקציב המשולב" 'מסורבל לניהול וקשה לשליטה על כל חוקיו', ומתי הודיעו לנו שמודל זה הוא רק 'תהליך ביניים' אולי "קבוצת חברים שהתנדבו להציע מודל מתקדם יותר שיתן פתרון לבעיות אלה" (דברי שריטה בהמשך) תתיחס להערות אלו ותסביר מדוע מודל "התקציב המשולב" יכשל כישלון שטור זה הזכיר חדשות לבקרים ואיש לא טרח להגיב. ומי ערב לזה שהמודל החדש לא ייכשל כמו קודמו?

- כותב טור זה מתכוון להעמיד תנאי/תביעה בקשר להצבעה: כל שינוי זמני/נסיוני/עקרוני/ערכי, חייב לקבל רוב של 75% של חברי כפר הנשיא.

שבת שלום - **אריק א'**

מועדון החברים

בליל שבת זה, 4 במאי, יהיה כיבוד במועדון אחרי ארוחת ערב. לאחר מכן תהיה הרצאה (באנגלית). אחרי זה, לא יהיה כיבוד בלילות שבת במועדון עד הסתיו. בתקווה שמישהו/י צעיר/ה ושאכפת לו/ה יארגן כיבוד על המרפסת של חדר האוכל, ליד הבריכה או בפארק בחודשי הקיץ.

בת שבע

מזל טוב

ל**חן וזוהר** דבולט

ל**שרה ודייב**

ל**גב' לורנה**

ולכל המשפחה

עם הולדת הבן-הנכד-הנין

שאלות??? שאלות!!!

הללו! הללו!

הודיעו לנו שבעתיד הקרוב יעבירו את התקציב האישי לבנק.
כמובן שישנן הרבה שאלות:

1. האם יעבירו את התקציב בהתחלת החודש או בסוף?
2. אם הכל בחשבון בנק, איך נשלם עבור השירותים?
3. האם לא תהיה קופת בית יותר?
4. האם נקבל דף מפורט על מה מקבלים ומה מוציאים לפני ששולחים לבנק?
5. לפי המצב הכלכלי שלנו, האם יהיה מספיק כסף להעביר לחשבון הבנק של כל אחד?
6. האם זה חשוב לאיזה בנק חברה/ מעבירה את התקציב? כי הרבה רוצים בחצור, כי זה קרוב לבית.

אני מבקשת מההנהלה ובמיוחד מתמיר, לענות לשאלות הנ"ל עכשיו.
להשתמע ב'דבר' או דף אישי לכל חבר - **נטע**

שאלות? פתרון?

הללו! הללו!

אירית בן-חיים ארגנה פגישה של ותיקים עם שריטה שמטרתה היתה לשאול שאלות ולברר דברים לא ברורים.

מההנהלה, רק שריטה הגיעה, וזה לא מספיק. קולין ותמיר, אתם חייבים לבוא גם כן.

אם אנו רוצים לפתור בעיות ולברר מה לא ברור, אני חושבת שעלינו לארגן פגישה של בנים מעל גיל 40 עם ותיקים.
אפשר להתחלק לקבוצות קטנות בהשתתפות חברים מכל הגילאים, לשוחח בערך שעה ואז להפגש כולם ביחד ולשמוע הערות והארות מהשיחות.
יכול להיות שזה ידרוש יותר מפגישה אחת, אבל, מה זה חשוב?

נטע

תמיכה עבור לימודים 2001-2002

לכל בן קיבוץ המתכוון להרשם ללימודים בשנת 2001-2 (כולל סטודנטים הממשיכים לימודים).

עליך להגיש את בקשתך בכתב לוועדת בנים
(ויקטור) עד 30 במאי 2001.

בקשתך צריכה לכלול את סוג התמיכה המבוקשת (לדמי לימוד ו/או למחייה), מועד, מקום וסוג הלימודים.

נא לשים את הבקשות בתא הדואר שלי.
ניתן להתקשר אלי למידע נוסף - 4599 או 051-953-553 או לאתר שלי:
VICTOR@KFAR-HANASSI.ORG.IL

תרבות

ביום שישי 4.5.01, חידוש הרצאות תוצרת בית במועדון החברים בשעה 20:30 - בשפה האנגלית
בנושא:
"PSYCHO-BABBLE - WHAT IT ISN'T, PSYCHO-THERAPY - WHAT IT IS"
מפי **בוב הרט**. בואו לשמוע, להתרשם ולשאול.

תרומות לנזקקים

יש לכם בגדים (מכל הגדלים), צעצועים (מכל הצבעים) וכלי בית (מכל הסוגים)? ניתן להשאיר אותם ליד "סדנת אומן" ואני אשלח אותם לנזקקים (מכל המינים).
תודה מראש - **רג'י**

"שאטו פרלסון"

לאחר פגרה של חודשיים (זה עבר מהר - נכון?), אנחנו מזמינים אתכם לפתיחה חגיגית של "שאטו פרלסון" ביום שלישי 8 במאי (30) לעומר) בשעה 19:00.

כמו תמיד, האוכל יהיה טעים, האווירה ביתית והמחירים עממיים.
אפשר להזמין את החבר'ה או לבוא לבד, אפשר להזמין את הבעל או את השכנה, ולא צריך יום הולדת או כל סיבה.

רק תזמינו מקומות - וברוך הבא.
בתאבון ולהתראות - **רג'י וג'ייסון**

הודעה ממשפחת טלברג

בגלל לחצים חיצוניים והזדמנויות לא צפויות, הגענו לאחת ההחלטות הקשות ביותר בחיינו - והודענו למוסדות על עזיבה.

במשך 13 שנה, חיינו כאן בחברה החמה והאכפתית, וראינו את החברים כמשפחה מורחבת. כאן זה הבית של ילדינו, כאן גדלו והתפתחו, כאן הם הצליחו וכאן הם מצאו את מקומם כחלק אינטגרלי של חברת הילדים, והם מאוד שמחים שהיתה להם ההזדמנות לגדול בכפר הנשיא, ואומרים שהחברים שלהם תמיד ישארו חברים, לכל ימי חייהם - ולא משנה באיזה מקום הם נמצאים.
החברים כאן פתחו את ליבם כלפינו ויצרו אווירה נוחה, בה הרגשנו מאוד בבית, ועל זה אנו מודים לכולכם.
נתגעגע למקום ומקוים שנוכל לשמור על קשר עם כפר הנשיא.

אד והלין טלברג

אסיפה כללית

ביום ראשון 6.5.01 בשעה 20:30 במועדון החברים (י"ר - גדי):

"רשת בטחון" - מפגש ראשון.
הסברים והבהרות.

ההסבר באסיפה ילווה בשקופיות שיתכן ולא יראו
טוב על מסך הטלוויזיה.
החברים מוזמנים להגיע לאסיפה.

נזכור את יקירנו

י"ג באייר תש"ט (1959) - נינה אשתמוע
ט"ו באייר תשנ"א (1991) - מיכאל דוארי
י"ח באייר תש"ס (2000) - גב' סייסי פקר
י"ט באייר תשל"ב (1972) - מר אוטו נאי

מאת: ג'ורג' קרלין

הפרדוקס של ימינו הוא ש:

יש לנו כבישים רחבים יותר, אבל ראית חיים צרה יותר.
אנו מבזבזים יותר, אך יש לנו פחות.
אנו קונים יותר, אך נהנים פחות.
יש לנו בתים גדולים יותר, אך משפחות קטנות יותר.
יותר נוחות, אך פחות זמן.
יותר ידע, אך פחות יכולת לשפוט,
יותר מומחים, עם זאת יותר בעיות,
יותר תרופות, אך פחות בריאות.

אנו שותים יותר מידי, מעשנים יותר מידי, מבזבזים כסף ללא גבול, צחקים פחות מידי, נוהגים
מהר מידי, מתרגזים יותר מידי, הולכים לישון מאוחר מאד, קמים עייפים מאד, קוראים פחות
מידי, צפים בטלביזיה יותר מידי ומתפללים לעיתים רחוקות מידי.

הכפלנו את הרכוש שלנו, אך הפחתנו את הערכים שלנו, אנו מדברים יותר מידי, אוהבים לעיתים
רחוקות מידי ושונאים לעיתים קרובות מידי.

למדנו איך להתפרנס, אך לא איך לחיות.
הוספנו שנים לחיים, אך לא הוספנו חיים לשנים.

הגענו עד לירח ובחזרה, אך אנו מתקשים לחצות את הכביש לפגוש שכן חדש.
כבשנו עולמות חיצוניים, אך לא עולמות פנימיים.
עשינו דברים גדולים יותר, אך לא טובים יותר.
ניקינו את האוויר, אך זיהמנו את הנפש.

פיצחנו את האטום, אך לא את הדעות הקדומות שלנו.
אנו כותבים יותר, אך למדים פחות.
אנו מתכננים יותר, אך משיגים פחות.
למדנו למהר, אך לא למדנו להמתין.
בנינו מחשבים שיכלו יותר מידע, אך אנו מתקשרים פחות.

אלו ימים של מזון מהיר ועיכול איטי, אנשים גדולים אבל אישיות קטנה, רווחים גבוהים אך יחסים רדודים.
אלו ימים של שני מקורות הכנסה אך יותר גרושים, בתים מפוארים יותר אך יותר בתים הרוסים.
אלו ימים של נסיעות מהירות, טיטולים חד פעמיים, מוסר ירוד, רומן של לילה אחד ותרופות שעושות הכל - משפור מצב הרוח עד דיכוי עד מוות.
אלו זמנים בהם יש הרבה בחלונות הראווה, אך המחסנים ריקים.
זמנים בהם הטכנולוגיה יכולה להביא מכתב זה אליך, וזמנים בהם אנו יכולים להחליט אם לחלק את הכתוב עם אחרים או פשוט ללחוץ על DELETE.
זכרו!
בלו יותר עם האהובים עליכם כיוון שהם לא יהיו כאן לנצח.
אמרו מילה טובה לאדם שמעריך ומעריך אתכם כיוון שאותו איש קטן בקרוב יגדל ולא יהיה לידיכם יותר.
זכרו לתת חיבוק לזה שלצדכם כיוון שזהו האוצר היחיד שאתם יכולים לתת מהלב ואינו עולה פרוטה.
זכרו לומר "אני אוהב/ת אותך" לבני זוגכם ולאהובים עליכם, אך יותר מכל - התכוונו לזה.
פנו זמן לאהבה ומצאו זמן לשוחח ולהתחלק עם היקרים עליכם במחשבותיכם.

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

<http://www.kfar-hanassi.org.il>

"Be careful whose toes you step on today, they might be attached to the ass you have to kiss tomorrow"